

сультації, а також як засіб допомоги космонавтам. Швидкий розвиток і зниження вартості технологій дозволило більш широко використовувати можливості телемедицини для дистанційного навчання студентів і лікарів [1, 2, 3, 4].

Ціль дослідження. Визначення можливостей використання інтерактивних форм навчання у студентів медичних вузів, зокрема – Донецького національного медичного університету.

Основна частина. Традиційна модель навчання майбутніх лікарів теоретичним та практичним навичкам у більшості медичних вузів України практично вичерпала себе. Внаслідок переходу на так звану «Болонську систему навчання» та реформування медичної освіти, основну частину занять студенти присвячують вирішенню тестів, і у більшості вирішують їх не погано. Проте, пропонування для розбору клінічних ситуацій, взятих з тих же тестів, але позбавлених підказки у вигляді правильних відповідей, вводять більшість студентів у труднощі. Крім того, в програмі навчання значно обмежений час для безпосереднього вербального спілкування студентів із викладачем. Досить часто відсутність бажання самих студентів спілкуватися з реальними хворими та відсутність практичних навичок приводить до розвитку ідіосинкразії між ними. Особливо, коли мова йде про огляд пацієнта групою з 10 і більше кураторів, перкусію, перевірити диференціальні симптоми. За підсумком, випускники медичних вузів не володіють ні теоретичними, ні практичними знаннями на належному рівні.

Інформаційні технології є одним із шляхів вирішення проблеми забезпечення викладання в медичних вузах. Таке навчання дозволяє проводити віддалене за часом і (або) відстанню дистанційне керування, що характеризується суттю телемедицини, яка полягає в передачі медичної інформації між віддаленими друг від друга суб'єктами і включає використання телекомунікацій для зв'язку медичних спеціалістів (викладачів) з різними аудиторіями

студентів, лікарів, пацієнтів з метою неперервного навчання, діагностики та надання консультаційної допомоги.

Завдяки інноваційним технологіям навчання, з'явилася унікальна можливість в значній мірі удосконалити сучасні методи навчання. Таким чином, користувачі можуть самостійно навчатися тим чи іншим навичкам за допомогою комп'ютера і відповідних програм. У процесі інтерактивного навчання, студенти та курсанти не тільки читають і слухають навчальний матеріал, але і взаємодіють з ним як з віртуальним вчителем. Одночасно це дозволяє студентам довільно визначати час і обсяг навчання.

Складності на шляху впровадження інтерактивного навчання стосуються відсутності у достатньої кількості необхідних інтерактивних програм і симуляторів, а також матеріальних засобів для їх розробки та закупівлі;

Висновки. Використання інтерактивних форм навчання дає широку можливість для навчання студентів і курсантів медичних вузів, підвищення їх теоретичних і практичних знань та навичок.

Література

1. Дещєкіна М.Ф., Дианкіна М.С., Ильєнко Л.И., Лєнічєко В.П. Дєловая клінічєская ігра в медіцинском інстїтутє // Пєдіатрія. – 1989. – № 3. – С. 69-72.
2. Долгоруков А. Метод case-study как современная технология профессионально-ориентированного обучения [Электронный ресурс]. Режим доступа http://www.vshu.ru/lections.php?tab_id=3&a=info&id=2600
3. Концепции развития Волгоградского государственного медицинского университета на 2008-2012 гг. / Мандриков В.Б., Воробьев А.А., Стаценко М.Е., Недогада С.В. и др. / Под ред. ректора ВолГМУ, акад. РАМН, Петрова В.И. – Волгоград: изд-во ВолГМУ. - 2008. – 143 с.
4. Ступина С.Б. Технологии интерактивного обучения в высшей школе. Учебно-методическое пособие. – Саратов: Издательский центр «Наука», 2009. – 52 с.

МОДЕРНІЗАЦІЯ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ: ОНЛАЙН-КУРС «ОСНОВИ ПЕДАГОГІКИ» ДЛЯ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Вещікова О. С., Ганошенко Ю. А., Федько О. Ю.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Потреба підготовки висококваліфікованих фахівців із широким діапазоном конкурентних професійних умінь і компетенцій у вітчизняній педагогічній науці завжди актуальна й зумовлює модернізацію пострадянської системи вищої освіти, вимагає новаційних підходів у викладанні вибіркового курсу, яким є елективний курс «Основи педагогіки». В аспекті організації навчального процесу саме курси за вибором є найбільш адаптованими до дистанційної форми навчання [1].

Основна частина. Онлайн курс «Основи педагогіки» в системі підготовки майбутніх фахівців спеціальності «Медицина» має на меті гармонійний розвиток особистості студентів, підвищення їхнього загальнокультурного рівня, розвиток педагогічних умінь, у першу чергу у сфері самовиховання й самонавчання, які є необхідними для підвищення професійної майстерності лікаря; удосконалення вмінь та навичок адекватного сприйняття особливостей процесів виховання та навчання.

Теоретичний матеріал містить основні категорії елективного курсу, а саме: основи загальної педагогіки (предмет, основні закономірності, принципи та структура науки, методи, основні категорії, закономірності й технології педагогічного процесу); зміст процесу виховання, його закономірності та принципи, методи й форми; специфіка дидактики як науки, зміст та рівні освіти в Україні та світі, основні методи форми та засоби навчання; загальні закономірності, принципи, методи формування творчо активної особистості. Суттєвою перевагою онлайн курсу є змога презентувати теоретичний матеріал у вигляді відеофрагментів, що значно полегшує сприймання і засвоєння педагогічних категорій.

До кожної з тем подано тести, що дають можливість якомога повніше простежити рівень оволодіння студентами теоретичним матеріалом. Платформа EDX, на якій розміщено онлайн курс, передбачає опцію миттєвого зворотного зв'язку між викладачем і студентом, що позитивно впливає на методику автоматизованого контролю й само-

контролю в навчанні. Сценарій онлайн курсу передбачає інтерактивні методи комунікації зі студентами. Так, однією з умов отримання заліку є підготовка презентації з переліку запропонованих тем. Вибір теми студенти повинні обґрунтувати на форумі, а готову презентацію надіслати викладачеві для перевірки електронною поштою.

Висновки. Організація викладання елективних курсів, що передбачають значну частину самостійної роботи майбутніх медиків, за допомогою онлайн курсів дає можливість досягти ефективності у формуванні ключових педагогічних компетенцій студента, зокрема самонавчання й самовиховання.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ІЗ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ З ВИКОРИСТАННЯМ ОНЛАЙН-КУРСІВ

Візір В. А., Деміденко О. В., Приходько І. Б., Садовов А. С.

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Для ефективної організації самостійної роботи особливого значення набувають форми і методи роботи викладача, які стимулюють і активізують самостійність і творчість студентів. У зв'язку з цим, особливого значення набуває інформаційне забезпечення самостійної роботи студентів в умовах інформаційно-навчального середовища. Для ефективного супроводу такого виду роботи студентів необхідним є організація електронного навчання для відповідних навчальних дисциплін, а одним із способів організації є створення електронних онлайн-курсів.

Основна частина. Самостійна робота студентів (СРС) з внутрішньої медицини у відповідності до типової та робочої програм дисципліни «Внутрішня медицина» детально структурована за змістовими модулями і визначена для кожної теми. За кожною темою СРС включає теоретичну і практичну складову: теоретичною складовою є підготовка до практичного заняття за відповідною темою, практичною складовою є опанування навичками трактування даних додаткових досліджень (лабораторних, інструментальних тощо). Методичне забезпечення СРС складається з достатньої кількості навчальних посібників, розроблених на кафедрі для кожного змістового модуля та розміщених на веб-ресурсах. В поточному навчальному році активно йде розробка і впровадження нового виду методичного забезпечення СРС – он-лайн курсів за темами СРС, в якому передбачена можливість як контролю проходження теми (за результатами реєстрації), так і отриманого рівня знань за результатами тестів наприкінці кожної теми. За-

Література

1. Колесник Ю. М. Стратегія впровадження курсів за вибором на базі технології онлайн-курсів на платформі EDX / Ю. М. Колесник, М. О. Авраменко, С. А. Моргунцова, О. А. Рижов // Сучасні підходи до вищої медичної освіти в Україні (з дистанційним під'єднанням ВМ(Ф)НЗ України за допомогою відеоконференцз'язку) : матеріали XIV Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю, присвяченої 60-річчю ТДМУ (Тернопіль, 18–19 трав. 2017 р.) : у 2 т. / Терноп. держ. мед. ун-т імені І. Я. Горбачевського. – Тернопіль : ТДМУ, 2017. – Т. 1. - С. 56-59.

ресстрованому студенту пропонується різноманітний навчальний матеріал – відео, схеми, малюнки тощо. Наприкінці кожної теми пропонується тестовий контроль, а після проходження всіх тем успішним студентам видається сертифікат, наявність якого є підтвердженням проходження теоретичної частини курсу.

Висновки. Отже, важливими особливостями використання онлайн-курсів для організації СРС на наш погляд є можливість створення кафедрями самостійно саме тієї кількості і якості контенту, які необхідні для конкретної категорії студентів, реалізація принципів індивідуалізації й диференціації навчального процесу, розширення його змісту та підвищення інтенсифікації і результативності навчання в цілому.

Література

1. Березіцький М.М. Масові відкриті онлайн-курси як етап розвитку електронного навчання / М.М. Березіцький, В.П. Олексюк // Інформаційні технології і засоби навчання, 2016. – №6(56), С. 51–63.

2. Кузьменко Г. М. Масові відкриті онлайн-курси у контексті євроінтеграції вищої освіти України [Електронний ресурс] / Кузьменко Г. М., Хорольський О. В. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/4348/1/Kuzmenko.pdf>

3. Огнівчук Л.М. Організація самостійної роботи студентів ВНЗ із застосуванням технологій E-learning // Інформаційні технології і засоби навчання, 2014. – № 3. – С. 187–194.

СПЕЦИФІКА ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ У ТЕМАТИЧНИХ ЛАБОРАТОРІЯХ ОПТИКО-МЕДИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ

Вісьтак М. В., Рудяк Ю. А., Дідух В. Д., Багрій-Заяць О. А.

Львівський національний медичний університет ім. Данила Галицького

ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України»

Відомо, що оптичні методи є одними з найбільш точних та чутливих у різнопланових фізичних дослідженнях. Тому діагностична та лікувальна медична апаратура, дія якої базується на законах геометричної, хвильової та кван-

тової оптики, знайшла свої застосування у лабораторно-клінічних дослідженнях.

У ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І.Я. Горбачевського МОЗ України» накопи-